

ЮВІЛЕЇ

Клепиков Владимир Борисович

Заслуженный деятель науки и техники, лауреат Государственной премии Украины, заведующий кафедрой «Автоматизированные электромеханические системы». Родился 29 июля 1939 года в г. Харькове в семье школьного учителя физики. После окончания в 1961 году электромашиностроительного факультета был оставлен в Харьковском политехническом институте, с которым связана вся его последующая жизнь.

С 1965 г. аспирант, ассистент, старший преподаватель, доцент кафедры промышленной электроники.

В 1976 г. был избран заведующим кафедрой электрификации промышленных предприятий (сейчас «Автоматизированные электромеханические системы»). С 1986 по 1995 год – проректор ХПИ по международному сотрудничеству.

В. Б. Клепиков внёс существенный вклад в развитие теории электромеханических систем. Его докторская диссертация в 1989 году была квалифицирована советом Московского энергетического института, как новый раздел теории электропривода. Им написана фундаментальная монография «Динамика электромеханических систем с нелинейным трением».

В 1999 году при проведении исследований в Германии по гранту DAAD обнаружил явление усиления колебаний нелинейностью трения. Инициатор использования нейронных сетей в управлении электроприводами и автор первых в СНГ работ по данному направлению. Им предложен и запатентован квазинейро-регулятор, позволяющий без многочисленных итераций рассчитывать весовые коэффициенты и по измерению одной координаты обеспечивать заданные показатели регулирования. Показал, что причиной многочисленных порывов водопроводных сетей при включении насосных агрегатов после перерыва в электропитании являются волновые процессы в электро-механогидравлической системе. При выполнении темы по планам НАН Украины обратил внимание на особые способности электропривода в сбережении энергетических ресурсов, что было учтено в работе, представленной на Государственную премию Украины.

Творческая деятельность профессора Клепикова нашла отражение в 3-х монографиях, 2-х учебных пособиях с грифом МинВУЗ-а, более 300-ти публикациях и 20-ти авторских свидетельств и патентов. Под его научным руководством защищены 2 докторских и 21 кандидатских диссертаций.

Особое уважение коллег Владимир Борисович заслужил тем, что в сложные годы экономического и творческого спада стал в 1993 году инициатором и организатором проведения ставшем затем ежегодной, международной конференции «Проблемы автоматизированного электропривода. Теория и практика», которая сплотила учёных, специалистов промышленности и проектных организаций и дала импульс новым творческим достижениям.

Участниками конференции, за прошедшие годы защищены 61 докторская и более 150 кандидатских диссертаций. Признанием авторитета В. Б. Клепикова явилось избрание его в 1999 году президентом Украинской ассоциации инженеров электриков с 15-тью региональными отделениями.

Профессор В.Б. Клепиков пользуется авторитетом у зарубежных коллег, владеет двумя иностранными языками, неоднократно выступал с научными докладами в Германии, Италии, Венгрии, Индии, России, Польше, Сирии, Вьетнаме. За научные достижения награждён Мишкольским университетом медалью Signum Aurum Universitatis. Действительный член Академии инженерных наук Украины и Грузинской технической академии, ассоциации IEEE. В работе конференции, многолетним председателем которой он является принимали участие специалисты из 30 стран мира.

За годы заведования им кафедрой было обновлено оборудование прежних и открыты новые лаборатории, оснащённые микропроцессорными электроприводами, компьютерами и другим современным оборудованием, полученным за счёт выполнения 2-х Европроектов, 3-х хоздоговоров для фирмы «Сименс – Украина» и помощи спонсоров, открыта подготовка по мехатронике и робототехнике. Сотрудниками кафедры защищено 4 докторских и 53 кандидатских диссертаций.

Как учёному В. Б. Клепикову характерны: умение видеть перспективу, находить новые научные задачи, смело браться за решение сложных проблем, проявлять целеустремлённость, настойчивость и добиваться результата. В. Б. Клепиков был руководителем ряда научно-исследовательских работ по правительственной тематике, планам НАН и МОН Украины, заказам предприятий, завершённым внедрением на заводах «Днепропетцсталь», «Криворожсталь», харьковских: авиационном, станкостроительном, «Электромашина», приборостроительном им. Т.Г. Шевченко, «Турбогазе», институте радиоастрономии и др.

В 2015 году под его руководством на кафедре был создан первый в Украине электромобиль с суперконденсаторной батареей.

На протяжении многих лет В. Б. Клепиков председатель специализированного совета по защите докторских и кандидатских диссертаций, был заместителем председателя экспертной комиссии ВАК, председателем научно-методической комиссии по электромеханике и членом других комиссий министерства. Подготовил и читал 7 лекционных курсов. В настоящее время читает курс «Теория электропривода», спецкурсы для магистров и аспирантов. Его лекции отличаются системностью мышления, четкостью изложения, содержательностью, пояснение физической сущности явлений, процессов и соотношений, а в отношении к студентам – сочетание требовательности и доброжелательности.

Заслуги В.Б. Клепикова отмечены орденом «Дружбы Народов», 5 медалями, знаком министерства за значительный вклад в развитие высшего образования. Он признавался победителем конкурса «Высшая школа Харьковщины – лучшие имена» в номинациях «Научный работник» и «Заведующий кафедрой», был финалистом Всеукраинского конкурса «Лидер топливно-энергетического комплекса» в номинации «Учелный».

Президиум Украинской ассоциации инженеров электриков, ректорат НТУ «ХПИ», коллеги, сотрудники кафедры, участники XXIV конференции ПАЭП и редакционная коллегия Вестника поздравляют Владимира Борисовича с юбилеем, желают счастья, здоровья, новых творческих успехов.

Шамардина Вера Николаевна

Профессор Национального технического университета «Харьковский политехнический институт», заместитель заведующего кафедры «Автоматизированные электромеханические системы», ответственный секретарь Украинской ассоциации инженеров-электриков и секретарь ежегодной международной научно-технической конференции «Проблемы автоматизированного электропривода. Теория и практика».

Родилась в семье сельских учителей в Курской области. В 1969 году после окончания 8 классов сельской школы поступила в Харьковский электромеханический техникум на специальность «Электроаппаратостроение». После окончания техникума с отличием была направлена на работу в Особое конструкторское бюро при Харьковском электромеханическом заводе. С 1973 по 1979 г. училась в Харьковском политехническом институте на электромашиностроительном факультете по специальности «Электропривод и автоматизация промышленных установок». Ленинский стипендиат. Закончила ХПИ с отличием и продолжила работу на кафедре электрификации промышленных предприятий (в дальнейшем – «Автоматизированные электромеханические системы»), пройдя путь от инженера и аспиранта до доцента кафедры.

В 1992 г. защитила кандидатскую диссертацию «Многодвигательный асинхронный электропривод грузоподъемных кранов с улучшенными динамическими и статическими характеристиками».

В 1992–1994 гг. исполняла обязанности заведующего кафедрой. С 2003 года – декан Немецкого технического факультета. Под её руководством, согласно требований Болонской декларации, были внедрены согласованные с немецкими партнёрами учебные планы по шести специальностям. Активно поддерживает связи с университетами Германии и Австрии – партнёрами НТУ «ХПИ».

Шамардина В. Н. – автор 75 научных работ, 3 авторских свидетельства, 9 учебно-методических пособий.

Вера Николаевна – высококвалифицированный, авторитетный преподаватель.

Благодаря профессионализму она постоянно совершенствует содержание лекционных курсов «Теория автоматического управления», «Спецкурс ТАУ», «Проектирование автоматических систем управления», «Нелинейные и дискретные системы автоматического управления» в соответствии с современным уровнем развития методов анализа и синтеза автоматизированных электромеханических систем. Благодаря сочетанию требовательности и доброжелательности курсы пользуются у студентов популярностью, и они ответственно относятся к их изучению.

Вере Николаевне присущи трудолюбие, ответственность, доскональное проникновение в суть проблем, организаторские умения.

Эти качества особенно проявляются при выполнении на протяжении многих лет непростых обязанностей ответственного секретаря УАИЭ, международной научно-технической конференции «Проблемы автоматизированного электропривода. Теория и практика» и заместителя заведующего кафедры.

Президиум Украинской Ассоциации инженеров-электриков, Ректорат университета, коллеги и студенты поздравляют Веру Николаевну с юбилеем, желают ей счастья, здоровья, вдохновения и новых творческих успехов!

Родькін Дмитро Йосипович

У цьому році відзначає своє 80-річчя Заслужений діяч науки і техніки України доктор технічних наук, завідувач кафедри систем автоматичного управління та електроприводу (САУЕ) Кременчуцького національного університету (КрНУ) імені Михайла Остроградського, професор Родькін Дмитро Йосипович.

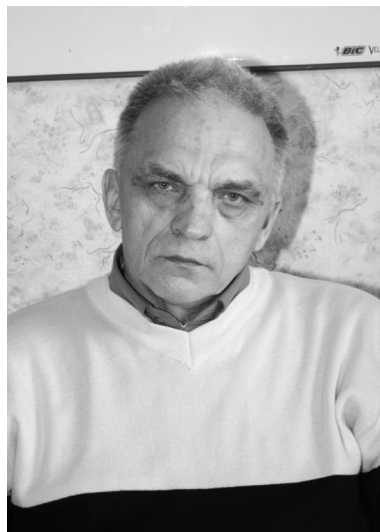
Він народився 31 травня 1939 року. Після закінчення з відзнакою Криворізького гірничорудного інституту (КГРІ) був зарахований до аспірантури кафедри автоматизації виробничих процесів.

В 1970 році Родькін Д.Й. захистив кандидатську дисертацію у Київському політехнічному інституті за спеціальністю «Автоматизація виробничих процесів гірничої промисловості». В 1979 році обраний за конкурсом на посаду завідувача кафедри «Автоматизованого електропривода» КГРІ, яку очолював до 1998 року. Під його керівництвом на кафедрі була створена потужна лабораторна база, до складу якої входили лабораторії теорії електроприводу, перетворювальної техніки, автоматизованого електроприводу, автоматизованого електроприводу загальнопромислових механізмів. З 1986 року на кафедрі почав формуватися новий науковий напрям підвищення ефективності електроприводів, випробування та діагностики електромеханічних перетворювачів, які застосовувалися в різних галузях народного господарства.

В 1995 році Родькін Д. Й. захистив докторську дисертацію «Системи динамічного навантаження електричних двигунів при їх випробуваннях (теорія, дослідження та розробка)» у Дніпропетровському гірничому інституті ім. Артема, а у 1996 році йому присуджено вчене звання професора.

В 1998 році Родькін Д. Й. був прийнятий на посаду професора кафедри «Автоматизація виробничих процесів та робототехніка» Кременчуцького державного політехнічного інституту (КДПІ). З 2001 року і до теперішнього часу він є завідувачем кафедри «Системи автоматичного управління та електроприводу». У 2011 році рішенням Вченої ради КрНУ Д. Й. Родькіну було присвоєне звання «Почесний професор».

Під час роботи в КрНУ під керівництвом проф. Родькіна Д. Й. відкрито чотири нові спеціальності. Оригінальна організація роботи, її результативність створили передумови для проведення на кафедрі щорічних конференцій: Міжнародної науково-технічної конференції молодих учених і спеціалістів «Електромеханічні та енергетичні системи, методи моделювання та оптимізації» та Міжнародної науково-технічної конференції «Проблеми енергоресурсозбереження в електротехнічних системах. Наука, освіта і практика». Кафедра САУЕ стала базою для створення двох нових кафедр КрНУ: «Систем електроспоживання та енергетичного менеджменту» та «Автоматизації та комп'ютерно-інтегрованих технологій» у складі Інституту електромеханіки, енергозбереження і систем управління.

За 52 роки науково-педагогічної діяльності проф. Родькіним Д.Й. засвоєно, розроблено та впроваджено у навчальний процес пристрої та системи з вентиляльних каскадів, вентиляльних двигунів, фільтрокомпенсуючих пристроїв, системи динамічного навантаження електричних машин при випробуваннях, методи ідентифікації електромеханічних систем за енергетичним критерієм на базі теорії миттєвої потужності, вимірювально-діагностичні комплекси, розгорнуто багатопланові дослідження з ідентифікації електромеханічних систем та енергоресурсозбереження.

Він є автором понад 650 наукових робіт, серед яких 13 монографій, 260 патентів та авторських свідоцтв України. За його науковими здобутками в університеті сформувалася наукова школа «Енергоресурсозбереження, діагностика і моніторинг в електромеханічних системах, удосконалення пристроїв обліку електроенергії». Під керівництвом професора Родькіна Д. Й. захистили свої дисертації 32 співробітника кафедр «Автоматизації виробничих процесів» Криворізького гірничорудного інституту та «Систем автоматичного управління та електроприводу» КрНУ. Має почесні звання та нагороди: «Заслужений діяч науки і техніки України» (1998), нагрудний знак «Петро Могила» (2006), знак Міністерства освіти і науки України «За наукові та освітні досягнення» (2015).

Багаторічний досвід педагогічної, науково-дослідної, навчально-методичної та організаційної роботи проф. Родькіна Д. Й., зв'язки з підприємствами регіону та науковими закладами, авторитет у науковому світі, уміння формувати колектив і керувати ним, бачення перспектив сприяють тому, що кафедра САУЕ продовжує розвиватись у різних напрямках.

Президія Української асоціації інженерів-електриків, керівництво університету та Інституту електромеханіки, енергозбереження та систем управління, співробітники кафедри САУЕ бажають професору Дмитру Йосиповичу Родькіну подальшої активної діяльності, успішної наукової роботи та гідних послідовників в галузі електромеханіки.

Сінчук Олег Миколайович

Виповнилось 70 років академіку Академії гірничих наук України (1991), професору (1990), доктору технічних наук (1988), відомому українському вченому-електрику Олегу Миколайовичу Сінчуку.

Він народився 30 жовтня 1948 року в Кривому Розі в родині службовців. В 1955 році в неповних сім років пішов в школу (СШ №13), котру закінчив на «відмінно» в 1966 році. В цьому ж році успішно склав іспити на електротехнічний факультет до Криворізького гірничорудного інституту (КГРІ) – зараз Криворізький національний університет.

В 1971 р. О. М. Сінчук одержав диплом з відзнакою про закінчення КГРІ і пропозицію як студенту, котрий під час навчання займався НДР, на наукову роботу в інститут. Тож нинішній ювіляр уже з 1971 року працював науковим співробітником КГРІ. Наступні три роки навчався в аспірантурі, де вивчав проблеми та розробляв шляхи створення систем керування тяговими електромеханічними комплексами шахтних електропотягів.

Саме це й стало в подальшому темою кандидатської дисертації. Наукову працю Олег Миколайович захищав в термін, передбачений навчанням в аспірантурі у 1975 році в Київському політехнічному інституті.

В 1975 р. його було обрано секретарем комітету комсомолу КГРІ. По 1978 рік працював у комітеті комсомолу, а з 1978 по 1985 р.р. в партійному комітеті інституту, будучи заступником, а потім і секретарем партійного комітету. Водночас пройшов науковий шлях від асистента до завідувача кафедри. У всі ці роки Олег Миколайович активно займався науковою роботою, керував НДР, був науковим керівником аспірантів.

В 1991 році Олег Миколайович активно підтримував і стояв біля витоків створення Академії гірничих наук України – першої на той час в державі галузевої академії. В цьому ж році був обраний академіком та її віце-президентом. Між тим, ще в 1988 році Олег Миколайович захистив докторську дисертацію, яку представив науковцям Дніпропетровського гірничого інституту.

В 1995-1996 роках працював першим заступником директора Українського науково-дослідного, проектно-конструкторського і технологічного інституту електровозобудування (м. Дніпропетровськ); в 1996-1997 роках – деканом економічного факультету Інституту ділового адміністрування (м. Кривий Ріг); в 1997-1998 роках – директором з економічних питань АТ «Метафер» (м. Дніпропетровськ), проректором з навчальної роботи Криворізького представництва Міжрегіональної академії управління персоналом.

В 1999 році обійняв посаду заступника директора ДП «Харківський електромеханічний завод» (ХЕМЗ), а потім був запрошений на завод м. Харкова «Електромашина», де в структурі цього підприємства працював на ряді керівних посад.

Водночас Олег Миколайович працював завідувачем кафедри Харківської державної академії залізничного транспорту та професором Української державної академії міського господарства. В 2007 році був обраний завідувачем кафедри Кременчуцького національного університету імені Михайла Остроградського, де працював до 2012 р.

З 2012 р. знову в місті Кривий Ріг, знову в КГРІ, але тепер – завідувач кафедри «Автоматизовані електромеханічні системи у промисловості та транспорті».

Серед основних спрямувань наукових досліджень професора О. М. Сінчука провідне місце посідають проблеми енергоефективності промислових підприємств, електробезпека та системи керування електромеханічними, електротехнічними системами та комплексами.

О. М. Сінчук – дійсний член Міжнародної асоціації інженерів силової електроніки, член спілки інженерів-електриків України. Учасник міжнародних конференцій, нарад, практикумів та виставок технічного прогресу, член двох спецрад по захисту кандидатських та докторських дисертацій. Він виховав ряд спеціалістів вищої кваліфікації у електротехнічній галузі, серед них доктор та 14 кандидатів технічних наук. Олег Миколайович багато років обирався депутатом міської та районних рад. Його ім'я записане в «Енциклопедії Криворіжжя» (2005 р.). Він автор майже 500 наукових праць, в тому числі 50 книг, 58 авторських свідоцтв на винаходи та патентів.

Ім'я О. М. Сінчука занесене до історико-біографічного видання «Велика Україна. 100 років державності» та в книгу «Винахідники України – еліта держави. Винаходи та інновації». В 2016 році він нагороджений Відзнакою президента України – ювілейною медаллю «25 років незалежності України». Олег Миколайович нагороджений також відзнаками Міністерства освіти України, Дніпропетровської обласної та Криворізької міської Ради.

Президія Української асоціації інженерів-електриків, колеги, співробітники кафедри та друзі поздоровляють Олега Миколайовича з ювілеєм, бажають йому щастя, здоров'я, натхнення і нових творчих звершень!